

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

कृताविसंज्ञाभूयिष्ठाः क्वांतवाहनसैनिकाः ॥ तांस्तुसर्वान्परिग्लानान्विदित्वा धृतराष्ट्रजा ॥ २२ ॥ दुःशलाबालमादाय नभारं प्रययौ तदा ॥ सुरथस्य सुतं वीरं रथे
नाथागमत्तदा ॥ २३ ॥ शांत्यर्थं सर्वयोधानामभ्यगच्छत पांडवं ॥ साधनं जयमासाद्य रुरोदार्त्तस्वरं तदा ॥ २४ ॥ धनं जयोपितां दृष्ट्वा धनुर्विसस्तजे प्रभुः ॥ स
मुत्सृज्य धनुः पार्थो विधिवद्भगिनीं तदा ॥ २५ ॥ प्राह किं करवाणीति सा च तं प्रत्युवाच ह ॥ एष ते भरत श्रेष्ठ स्वस्नीयस्यात्मजः शिशुः ॥ २६ ॥ अभिवादयते पार्थ तं
पश्य पुरुषर्षभ ॥ इत्युक्तस्तस्य पितरं सपप्रच्छार्जुनस्तथा ॥ २७ ॥ क्वासावितित तोराजन्दुःशलावाक्यमब्रवीत् ॥ पितृशोकाभिसंतमो विषादार्त्तोऽस्य वै पिता ॥
॥ २८ ॥ पंचत्वमगमद्दीरो यथा तन्मे निशामय ॥ स पूर्वं पितरं श्रुत्वा हतं युद्धे त्वयानघ ॥ २९ ॥ त्वामागतं च संश्रुत्य युद्धाय हयसारिणं ॥ पितुश्च मृत्युदुःखार्त्तोऽज
हात्प्राणान्धनं जय ॥ ३० ॥ प्राप्तो वीभत्सुरित्येव नाम श्रुत्यैव तेन घ ॥ विषादार्त्तः पपातो व्योममारचममात्मजः ॥ ३१ ॥ तं दृष्ट्वा पतितं तत्र ततस्तस्यात्मजं प्रभो ॥
गृहीत्वा समनुप्राप्ता त्वामघशरणैषिणी ॥ ३२ ॥ इत्युक्त्वा र्त्तस्वरं सा तु मुमोच धृतराष्ट्रजा ॥ दीनादीनं स्थितं पार्थमब्रवीच्चाप्यधोमुखं ॥ ३३ ॥ स्वसारं समवेक्ष्य स्व
स्वस्नीयात्मजमेव च ॥ कर्तुमर्हसि धर्मज्ञ दयां कुरु कुलोद्बह ॥ ३४ ॥ विस्मृत्य कुरु राजानं तं च मंदं जयद्रथं ॥ अभिमन्योर्यथा जातः परिक्षिप्य रवीरहा ॥ ३५ ॥ तथा
यं सुरथा ज्ञातो मम पौत्रो महाभुजः ॥ तमादाय नरव्याघ्रसंप्राप्तास्मितवांतिकं ॥ ३६ ॥ शमार्थं सर्वयोधानां शृणु चेदं वचो मम ॥ आगतो यं महाबाहो तस्य मंद
स्य पुत्रकः ॥ ३७ ॥ प्रसादमस्य बालस्य तस्मात्त्वं कर्तुमर्हसि ॥ एष प्रसाद्य शिरसा प्रशमार्थमरिंदम ॥ ३८ ॥ याचते त्वां महाबाहो शमं गच्छ धनं जय ॥ बालस्य ह
तबंधोश्च पार्थ किंचिदजानतः ॥ ३९ ॥ प्रसादं कुरु धर्मज्ञ मामन्युवशमन्वगाः ॥ तमनार्थं नृशंसं च विस्मृत्यास्य पितामहं ॥ ४० ॥ आगस्कारिणमत्यर्थं प्रसादं क
र्तुमर्हसि ॥ एवं ब्रुवत्यां कुरुण्डुःशलायां धनं जयः ॥ ४१ ॥ संस्मृत्य देवीं गांधारीं धृतराष्ट्रं च पार्थिवं ॥ उवाच दुःखशोका र्त्तः क्षत्रधर्मं व्यगर्हयत् ॥ ४२ ॥ यत्कृते बांध
वाः सर्वे मयानीता यमक्षयं ॥ इत्युक्त्वा बहुसांत्वादिप्रसादमकरो ज्ञयः ॥ ४३ ॥ परिष्वज्य च तां प्रीतो विससर्ज गृहान् प्रति ॥ ४४ ॥ दुःशलाचापितान् योधानान् नि
वार्य महतोरणात् ॥ संपूज्य पार्थं प्रययौ गृहानेव शुभानना ॥ ४५ ॥ एवं निर्जित्य तान् वीरान् संधवान्सधनं जयः ॥ अन्वधावतथा वतं हयं कामविचारिणं ॥ ४६ ॥ त
तो मृगमिवाकाशे यथा देवः पिनाकधृक् ॥ स सारतं तथा वीरो विधिवद्भजियं हयं ॥ ४७ ॥